

HOF VAN CASSATIE

28 JUNI 2000

Rolnummer : P000243Fv

Inzake: S M, beklaagde,

Tegen: T F, C R, burgerlijke partijen.

HET HOF,

Gehoord het verslag van raadsheer Batselé en op de conclusie van advocaat-generaal Spreutels;

Gelet op het bestreden arrest, op 10 januari 2000 gewezen door het Hof van Beroep te Bergen;

A. In zoverre de voorziening gericht is tegen de beslissing op de strafvordering :

Gelet op het verzoekschrift, dat onder de benaming memorie op 31 januari 2000 is neergelegd op de griffie van het Hof van Beroep te Bergen;

Over het eerste en het tweede middel samen :

Overwegende dat het arrest, in antwoord op eisers conclusie waarin hij aanvoert dat "*de afdrukpunten die op een achteruitkijkspiegel zijn gevonden na de feiten en op een andere plaats dan die van de feiten, geen overtuiging maar alleen een vermoeden kunnen opleveren*", stelt dat "*het vergelijkend onderzoek van de afdruk van (eisers) rechterduim en van de vingerafdruk die op de achteruitkijkspiegel in het voertuig is aangetroffen, 17 identieke kenmerkende punten opgeleverd heeft; dat de deskundigen (Médecine légale judiciaire, C. Simonin, blz. 787) het erover eens zijn dat 12 kenmerkende identieke vergelijkingspunten volstaan om een uitdrukkelijke identificatie tussen twee vingerafdrukken vast te stellen; dat de waarschijnlijkheid van overeenstemming, gelet op het voorhanden zijn van een volledige vingerafdruk en van 17 kenmerkende identieke vergelijkingspunten, zo groot is dat zij overeenkomt met een zekerheid; dat de aanwezigheid, in het gestolen voertuig, van (eisers) vingerafdruk, ondanks diens ontkenningen, dus een vaststaand feit is; dat de vindplaats van die afdruk erop wijst dat (eiser) van het voertuig bezit heeft genomen, daar het afstellen van de achteruitkijkspiegel het eerste is wat een persoon doet als hij achter het stuur gaat zitten van een voertuig waarmee hij voordien nog niet heeft gereden; dat die vingerafdruk weliswaar pas vier dagen later kon worden ontdekt, toen het voertuig werd teruggevonden, maar de enige was die op de binnenspiegel van het voertuig is aangetroffen, wat laat vermoeden dat (eiser) op het ogenblik van de feiten bezit heeft genomen van het voertuig*" en hieraan toevoegt dat "**het uiterlijk van de beklaagde, zoals hij op de foto in het dossier voorkomt, overeenkomt met de informatie die verstrekt is door de niet geïdentificeerde getuige, die erop gewezen heeft dat de daders Maghrebijnen waren**; dat die verschillende gegevens een dergelijk geheel van precieze en met elkaar overeenstemmende gegevens is dat de overtuiging van (eisers) schuld hierop kan worden gegrond";

Dat, aldus, de appèlrechters hun beslissing regelmatig met redenen omkleden zonder in de in het eerste middel aangevoerde tegenstrijdigheid te vervallen, en zich jegens eiser aan geen enkele discriminatie schuldig maken;

Dat de middelen niet kunnen worden aangenomen;

Over het derde middel :

Overwegende dat uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat eiser de in het middel opgeworpen grief voor de appèlrechters in conclusie heeft aangevoerd;

Dat het middel, in zoverre het zich beroept op de miskenning van het recht van verdediging, niet voor het eerst voor het Hof kan worden aangevoerd, mitsdien niet ontvankelijk is;

Overwegende dat, voor het overige, uit de omstandigheid alleen dat het arrest naar een geheel van precieze feitelijke gegevens verwijst op grond waarvan eiser geïdentificeerd en zijn schuld vastgesteld kan worden, en daarenboven naar een anonieme getuigenis verwijst waarin eisers uiterlijk in algemene bewoordingen wordt omschreven, niet kan worden afgeleid dat dit getuigenis in de beoordeling van de appèlrechters een doorslaggevende rol heeft gespeeld en dat eisers recht op een eerlijk proces in de zin van artikel 6.1 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden werd miskend;

Dat het middel, in zoverre, niet kan worden aangenomen;

Over het vierde middel :

Overwegende dat het middel kritiek oefent op het arrest doordat het zich beroept op "*een werk van gerechtelijke geneeskunde dat van een vermoeden een zekerheid maakt; het niet-verhoren van de onderzoeker die een vingerafdruk analyseert, de getuigenis van een niet geïdentificeerde getuige die desalniettemin kan worden geïdentificeerd*"; dat het middel in zoverre onduidelijk en derhalve niet ontvankelijk is;

Overwegende, voor het overige, dat artikel 1 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, ertoe strekt elke aanzet tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon wegens, met name, ras, alsook het aan dergelijk voornemen publiciteit geven te straffen;

Overwegende dat uit de vermelding alleen dat "*het uiterlijk van de beklaagde (...) overeenkomt met de informatie die verstrekt is door de niet geïdentificeerde getuige, die erop gewezen heeft dat de daders Maghrebijnen waren*", niet kan worden afgeleid dat het arrest de voormelde wetsbepaling schendt;

Dat het middel, wat dat betreft, niet kan worden aangenomen;

En overwegende dat de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen in acht zijn genomen en de beslissing overeenkomstig de wet is geweest;

OM DIE REDENEN,

Verwerpt de voorziening;

Veroordeelt eiser in de kosten.

Aldus door het Hof van Cassatie, tweede kamer, te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig juni tweeduizend uitgesproken.